

Pokáč: Mám doma kočku

G Jednou mi drahá říká, **Emi** miláčku já chci kočku,
C já na to, že chci spíš psa **D** a jeli jsme pro kočku.
G V útulku v Měcholupech, **Emi** maj dobrej výběr zdá se,
C kočky jsou zcela zdarma **D** jen očkování za pactnáct set.

Po dlouhým vybírání, diskuzích a dvou hádkách,
jedno z koťátek jemně sevře můj prst ve svých drápkách.
A volba byla jasná, má drahá slzy suší,
co si však vezem domů, to ani jeden z nás netuší.

®: Mám doma kočku mám ji rád, je to skvělý kamarád,
jen od tý doby co ji znám, mám ruce nohy samej šrám.
Dávno už se nemazlí, žít s ní je pro zdraví fakt zlý,
každý den projdu terorem, mám nejspíš kočku s errorem.

Prvních pár dnů soužití, vše vypadá nevinně,
koťátko v náručí spí a pak zkadí půlku kuchyně.
Prostě nic co nečekáš, když útulek zaručí,
že kočička se po pár týdnech na záchůdek naučí.

Jenže pár měsíců je pryč, záchod zeje prázdnotou,
Bytem čpí příšernej smrad, za kočkou lítám s lopatou.
Když jí zkusím pomoci sám, na záchod ji přemístit,
zvládne mi dlaně rozdrásat a ještě potřísnit.

®:

Za noc nejmíň pětkrát, jí okno otevřít jdu,
pak v práci šéf se zeptá, proč vždy tak ospalý přijdu.
Že občas hrdě nám tmou, donese zakouslou myš,
poznáš až ráno když se s torzem myši v ústech vzbouzíš.

Tak jsme si dobrovolně pořídili katastrofu,
stálo nás to patnáct stovek a jednu zbrusu novou sofu.
Kouše škrábe drásá, no prostě je to krása,
tváří se tak roztomile, zvlášť když se mi rejpe v žíle.

®:

Ráda **Emi** dlouze sedá v **C** okně a **D** nebo ve dveřích **Emi**,
bůhví proč nejradši v zimě, když venku padá sníh.
Když pak **Emi** v bytě máme **C** minus dvacet **D** tak nás zahřívá **G**,
aspoň pocít, že v tu chvíli naši krev neprolívá.

®: